

NY VERSION

NOT

Ärende: Sammanfattande rapport från plenarmötet¹
– den 27–28 februari 2003 i Bryssel

I. Debatt om förslagen till ändring av artiklarna 1–4 i utkastet till konstitution

Artikel 1

1. Ordförande Valéry Giscard d'Estaing redogjorde för de inkomna förslagen till ändring och framhöll att förklarligt nog har artikel 1, liksom för övrigt artikel 2, givit upphov till många förslag till ändring. I artikel 1 definieras unionen och i artikeln förankras hela uppbyggnaden. Ordföranden erinrade om att genom fördraget upprättas en konstitution. Innehållet i den debatterade texten är en konstitution men denna konstitution har den rättsliga formen av ett fördrag eftersom de befogenheter som tilldelas unionen, i motsats till en nationell konstitution, härleds från de stater som ingår fördraget. Ordföranden angav att presidiet är redo att klargöra detta genom en lämpligare formulering om konventet så önskar. Men eftersom artikel 1 redan är en integrerad del av konstitutionen är det inte nödvändigt att i den på nytt nämna de höga fördragsslutande parterna som kommer att förekomma i ingressen.
2. När det gäller själva definitionen av unionens art konstaterade ordföranden att många konventsledamöter anser att denna definition är alltför försiktig medan andra, lika många om inte fler, motsätter sig begreppet "federalt".

¹ Ett fullständigt referat från plenarmötet finns på webbplatsen <http://european-convention.eu.int>.

3. Ordföranden konstaterade även att flera konventsledamöter har uttalat sig om konstitutionens namn. Denna första undersökning visar att de flesta föredrar "Europeiska unionen". Han föreslog emellertid att denna fråga tas upp på nytt när hela utkastet till konstitutionellt fördrag är klart.
4. Flera konventsledamöter deltog i debatten (se åtföljande förteckning) enligt följande:
- Ett antal konventsledamöter ville att man i artikel 1 ytterligare framhåller att beslutet att upprätta en union är en följd av de europeiska staternas och folkens vilja. De föreslog att "de höga fördragsslutande parterna" och "fördrag" skall finnas med i artikel 1. Många konventsledamöter välkomnade däremot användningen av ordet "konstitution".
 - Många konventsledamöter motsatte sig hänvisningen till "på federalt sätt". De ansåg att detta går utöver den nuvarande verkligheten eller att det kan tolkas på olika sätt i olika länder. Andra, som också var många, stödde däremot den föreslagna formuleringen och ansåg att den var lämplig och att den avspeglar verkligheten inom Europeiska unionen. Vissa konventsledamöter föreslog alternativa definitioner, till exempel "federation av nationsstater" som de ansåg bättre avspegla den europeiska verkligheten och som kan samla bredare enighet. Andra konventsledamöter föreslog att begreppet "på federalt sätt" skall ersättas med "överstatlig" eller "gemenskaps-".
 - Flera konventsledamöter beklagade att orden "allt fastare sammanslutning" inte längre finns med i presidiets utkast. De erinrade om att det fanns med i den grundläggande texten till Europeiska gemenskapen (Romfördraget) och alltid har bevarats sedan dess. Ordföranden undrade om de bör bibehållas och om denna formulering inte hade spelat ut sin roll i och med utformningen av det nuvarande fördraget.
 - Många konventsledamöter meddelade att de fäster vikt vid beteckningen "Europeiska unionen" som är välkänd för den stora allmänheten. De ville att den bibehålls och tas med i den slutgiltiga texten.

- Flera konventsledamöter begärde att unionens symboler (till exempel hymnen, flaggan, mottot, valutan, Europadagen) skall förekomma i en artikel eller ett kompletterande stycke. Ordföranden visade sitt intresse för detta men framhöll att konventet bör uttala sig i förväg om det exakta innehållet i vissa av de föreslagna symbolerna (särskilt hymnen).
- Flera konventsledamöter förordade att begreppet nationell identitet i artikel 1.2 skall utvecklas genom kompletterande begrepp (struktur, art och grund i medlemsstaternas system).
- Ett antal konventsledamöter föreslog att "folk" skall ersättas med "medborgare" eller att det senare begreppet läggs till i den nuvarande artikel 1.1. Ordföranden erinrade om den semantiska skillnaden mellan de två begreppen.
- Några konventsledamöter föreslog att möjligheten för en medlemsstat att lämna unionen under extraordinära förhållanden och genom extraordinära förfaranden bör skrivas in i artikel 1. Ordföranden var enig om principen med en sådan artikel men påpekade att han ansåg det vara bättre att den finns i konstitutionens slutbestämmelser.

Artikel 2

5. Ordföranden konstaterade att även förslaget till artikel 2 ledde till många reaktioner. Han noterade följande två typer av frågor beträffande denna artikel:

- De första rör definitionen och innehållet i de nämnda värdena. Ordföranden uppmärksammade konventet på en punkt som han ansåg vara av särskild betydelse. Artikel 2 bör läsas med tanke på dess nära samband med artikel 45 i konstitutionen, där förfarandet fastställs för att frånta en medlemsstat medlemsrättigheterna i unionen när unionens principer och värderingar har åsidosatts. Han erinrade om att ett samband av samma art finns i det nuvarande fördraget mellan artiklarna 6 och 7 i EU-fördraget. Att i artikel 2 föra in värderingar som "jämlighet" eller "solidaritet" som inte finns klart rättsligt definierade skulle kunna leda till att ogrundade förfaranden inleds gentemot medlemsstaterna.
- Den andra typen av debatt rör ett eventuellt införande av en hänvisning till religion. Ordföranden noterade ett betydande antal förslag till ändring i denna riktning. Även om de föreslagna formuleringarna skiljer sig åt står den allmänna inriktningen klar. Ordföranden sade att även presidiet hade diskuterat frågan men ansåg att om en hänvisning bör införas med ett erkännande av religionens bidrag till den europeiska civilisationen skulle detta passa bättre i ingressen än i själva artikeldelen. Han sade även att presidiet är benäget att i den konstitutionella strukturen införa innehållet i förklaring nr 11 i Amsterdamfördraget om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning och att nämna bidraget från dessa kyrkor och organisationer i den avdelning i konstitutionen som ägnas åt unionens demokratiska liv.

- Beträffande den första punkten som ordföranden tog upp framhöll många konventsledamöter att förteckningen över värden i artikel 2 skall kompletteras, bland annat genom tillägg av "jämlighet" eller "jämslldhet mellan kvinnor och män ". Andra välkomnade den antagna formuleringen. Några konventsledamöter ansåg att den andra meningen ("Den skall sträva efter att vara ett fredligt samhälle där tolerans, rättvisa och solidaritet råder") ger uttryck för målen och att den alltså inte bör förekomma i denna artikel. Den skulle vinna på att stå i ingressen.
- Debatten om att eventuellt införa en hänvisning till religiösa värden blev livlig. Många konventsledamöter talade för ett sådant omnämnande i artikel 2. De ansåg det vara nödvändigt för att erinra om grunden för de gemensamma värdena som förekommer i artikeln. Dessa konventsledamöter ansåg att det bör vara möjligt med en formulering som inte diskriminerar någon. Olika förslag till formuleringar lades fram. Andra, och de var också många, uttalade sig bestämt mot ett sådant förslag hur formuleringen än låter. De framhöll betydelsen av att i konstitutionen erkänna den religiösa friheten men ansåg att ett omnämnande av de religiösa värdena inte hör hemma i denna. De hävdade att stadgan om de grundläggande rättigheterna redan innehåller bestämmelser som garanterar den religiösa friheten. Andra instämde slutligen i presidiets förslag om att i ingressen till konstitutionen införa en hänvisning till religionernas bidrag. De konstaterade den passar bättre där än i artikel 2.

Artikel 3

6. Ordföranden inledde debatten med att säga att även om många tilläggsförslag eller preciseringar av olika mål framkom av de många förslagen till ändring som hade lagts fram till denna artikel var det mycket få av dessa som motsatte sig presidiets grundläggande tillvägagångssätt. Han noterade att det nog inte skulle bli möjligt att införa alla de föreslagna tilläggen utan att få en oläslig text men att debatten skulle kunna tjäna till att fastställa de viktigaste frågor som bör uttryckas bättre i texten.
7. De viktigaste områden som framkom av debatten var följande:
 - Många konventsledamöter föreslog en hänvisning i artikel 3.2 till "social marknadsekonomi" eller, enligt några, till "den europeiska sociala modellen"; man konstaterade dock att, med förbehåll för ett sådant tillägg, det i det nuvarande utkastet finns en grundläggande politisk balans.
 - Utan att nödvändigtvis motsäga det föregående förslaget föreslog några debattörer ett tillägg av en hänvisning till en "öppen marknadsekonomi med fri konkurrens" och till målet en "icke-inflationistisk tillväxt".
 - Många talare krävde att målet med skydd och förbättring av miljön skall uttryckas tydligare inom ramen för principen om hållbar utveckling.
 - Många talare efterlyste tillägg av begreppet "territoriell sammanhållning".
 - En kontroversiell debatt uppstod om målet "full sysselsättning" som många konventsledamöter ville ersätta med en hänvisning till en "hög sysselsättningsnivå" medan en rad andra talare var nöjd med presidiets nuvarande formulering som de ansåg vara måttfull.

- Vissa debattörer föreslog att man skall fastställa på vilka områden unionen bör bekämpa diskriminering.
- Vissa debattörer ansåg att man uttryckligen bör nämna olika delar av den "europeiska sociala modellen", till exempel kampen mot social utslagning, främjande av kvalitet i arbetet, och/eller tillträde till allmän utbildning och yrkesutbildning eller till högkvalitativa allmännyttiga tjänster.
- En rad debattörer motsatte sig att "utforskning av rymden" nämns för att inte diskriminera andra forskningsområden av samma vikt.
- Några ville slutligen införa en hänvisning till gränsöverskridande regionalt samarbete.
- Många talare föreslog att man i 3.3 bör tala om respekt inte enbart för kulturell mångfald utan även för språklig mångfald samt minoriteternas rättigheter.
- Beträffande 3.4 efterlyste flera konventsledamöter en formulering som är mer "öppen" mot världen. Andra föreslog att det införs en hänvisning till Europas säkerhet och/eller integritet. Vid flera tillfällen framkom förslag om att helt enkelt hänvisa till "beaktande av folkrätten" och/eller till Förenta nationerna och dess stadga. Flera talare föredrog dessutom att man nämner de grundläggande rättigheterna i allmänhet och inte enbart barnets rättigheter.
- Flera talare ville att man i konstitutionen tar med klausuler som ålägger unionen att i all politik beakta kraven på miljöskydd och främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män.
- Vissa hävdade slutligen betydelsen av principen att unionen förser sig med nödvändiga medel för att nå sina mål och genomföra sin politik.

Artikel 4

8. Diskussionen bekräftade att det råder ett brett samförstånd för denna bestämmelse om att unionen skall ha status som juridisk person.

II. Debatt om förslagen till ändringar av artiklarna 5–7 i utkastet till konstitution

Artikel 5

9. Vice ordförande Jean-Luc Dehaene inledde debatten om denna artikel genom att påpeka att presidiet har försökt att i en enda bestämmelse uttrycka de båda delarna i det uppnådda samförståndet, nämligen dels att låta stadgan om de grundläggande rättigheterna utgöra en integrerande del av konstitutionen, dels en klausul som medger att unionen ansluter sig till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.
10. Diskussion bekräftade att det råder ett brett samförstånd om dessa båda delar. Dessutom föredrog många talare antingen att föra in stadgan i första delen av konstitutionen, vilket de menar skulle underlätta utformningen av artiklarna 2 och 3, eller – vilket vissa talare endast kunde tänka sig som en kompromiss – att föreskriva att stadgan skall utgöra andra delen av konstitutionen och införas mellan första delen och den del som rör unionens politik. Några konventsledamöter förespråkade dock att återge stadgans text i form av ett protokoll. Vissa insisterade också på vikten av de redaktionella ändringar i stadgan som föreslagits av arbetsgrupp II och på vikten av att komplettera de "förklaringar" till stadgan som föregående konventionspresidium utarbetat.
11. När det gäller punkt 2 begärde en rad talare att den bör förstärkas genom att det föreskrivs en skyldighet för unionen att söka anslutning till Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna för att minska risken för att en anslutning stoppas på grund av regeln om enhällighet. Några talare begärde dessutom att man i denna punkt hänvisar till en eventuell anslutning till andra internationella konventioner som rör mänskliga rättigheter.

Artiklarna 6 och 7

12. När vice ordförande Jean-Luc Dehaene presenterade de ändringar som föreslagits i utkastet till denna artikel, liksom i samband med artikel 7, hänvisade han till den viktiga frågan om och i vilken utsträckning dessa bestämmelser överlappar bestämmelserna i stadgan. Han förklarade att presidiet trots allt ansåg det lämpligt att i första delen föreskriva dessa bestämmelser om icke-diskriminering och medborgarnas rättigheter med tanke på deras avgörande betydelse. Dessutom påpekade han att presidiet med sitt utkast till artikel 6 önskade exakt bekräfta gällande rätt.
13. Denna fråga om överlappning stod i centrum för debatten och en serie talare ansåg att om stadgan infördes i den första delen eller i en ny del 2, skulle man kunna låta nuvarande artikel 6 utgå och avsevärt förkorta artikel 7, eftersom man då inte behöver en uppräknings av medborgarnas rättigheter. Vissa andra förespråkade att man behåller en sådan uppräknings. Andra påpekade i detta sammanhang att i vilket fall som helst måste man utöver artiklarna i stadgan föreskriva de nödvändiga rättsliga grunderna genom att införliva grunderna i artiklarna 12, 13 och 18–22 i EG-fördraget, vilket kan göras i den del av konstitutionen som ägnas åt politiken.
14. När det gäller artikel 6 begärde några talare att utvidga förbudet till att omfatta andra former av diskriminering.

III. Presentation av utkastet till artikel 24 och följande artiklar om instrumenten

15. Ordföranden underströk att presidiet när man utarbetade utkastet till avdelning V avsåg det viktiga målet med en förenkling som fastställdes i Laekenförklaringen. Det hade grundat sin utformning på arbetsgruppens resultat samt debatten om denna fråga under plenarmötet.

16. Artikel 24 avspeglar det breda samförstånd för en minskning av det antal instrument som unionen har till sitt förfogande för att utöva sina befogenheter. De nya instrumenten kommer att gälla alla politikområden, fastän med särskilda förfaranden när konventet ansåg detta lämpligt. Samtidigt föreslog presidiet en förenkling av instrumentens benämningar. I dessa artiklar görs det en klarare skillnad mellan rättsakter och akter som inte är rättsakter och förfarandet för att anta rättsakter döptes om till "lagstiftningsförfarande". Naturligtvis kommer det att finnas vissa undantag från denna regel och presidiet kommer att lägga fram förslag för konventet om den föreslagna räckvidden för detta förfarande och eventuella undantag.
17. Enligt arbetsgruppens rekommendation och trots att det framkom en viss tveksamhet under plenardebatten föreslog presidiet att inrätta en ny typ av akt – den delegerade akten. En viktig förenklingsaspekt var att säkerställa att lagstiftaren inriktar sig på det väsentliga och lämnar mer detaljerade och tekniska aspekterna till kommissionen, samtidigt som man behåller befogenheten att återkalla lagstiftning om detta skulle visa sig nödvändigt. Bestämmelserna har också utformats för att uppnå större klarhet och man specificerade att valet av rättsligt instrument bör styras av proportionalitetsprincipen. Denna rad av artiklar avslutas med de nödvändiga hänvisningarna till offentliggörande och ikraftträdande.
18. Ordföranden uppmanade konventsledamöterna att lämna in kommentarer och förslag till ändringar i denna uppsättning av utkast till artiklar. De som inkommer före den 8 mars kommer att beaktas vid analysen av ändringsförslagen vilka kommer att distribueras innan debatten om dessa artiklar äger rum under plenarmötet den 17 och 18 mars.

IV. Debatt om förslagen till ändringar av artiklarna 8–16 i utkastet till konstitution

19. Vice ordförande Giuliano Amato inledde debatten genom att notera att artiklarna 8 och 9 i allmänhet mottagits väl, även om man i flera ändringsförslag begär att det uttryckligen anges att unionens befogenheter härrör direkt från befogenheter som överförts av medlemsstarna. Några begärde också en strykning av hänvisningen till att EU:s lagstiftning skall ha företräde; en sammanslagning av artiklarna 8 och 9 begärdes även.

20. Artiklarna 10–15 rör avgränsningen av befogenheter. Inget av ändringsförslagen ifrågasatte presidets upplägg. I några förslag ifrågasatte man dock behovet av förteckningar för alla tre kategorier och föreslog att införa ytterligare områden i en eller flera kategorier. Framförallt hade många ledamöter ifrågasatt förslaget att införa de fyra friheterna på området för exklusiva befogenheter. Några hade ifrågasatt behovet av en separat punkt om forsknings- och utvecklingssamarbete och ville att sådant samarbete skulle överföras antingen till området för delade befogenheter eller till förteckningen över stödjande åtgärder. Andra begärde en strykning av den separata artikeln om samordningen av den ekonomiska politiken och/eller följande artikel om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, medan andra föreslog att dessa artiklar skulle skrivas om. När det gäller artikel 16 verkade de flesta konventsledamöter stödja att den införs, även om några ville ändra det föreslagna förfarandet.

Artiklarna 8 och 9: Principerna och deras tillämpning

21. När debatten inleddes angav vissa konventsledamöter att de artiklar som rör befogenheterna bör klargöra att det inte är konstitutionen som tilldelar unionen befogenheter utan medlemsstaterna "i" konstitutionen. Flera ledamöter framförde möjligheten att ytterligare definiera subsidiaritetsprincipen, framför allt den mer "positiva" dimensionen, eller göra denna princip tillämplig, bl.a. på utövandet av de exklusiva befogenheterna.
22. Det framkom ett antal förslag om artiklarnas uppbyggnad, framför allt för att undvika upprepningar av principen om lojalt samarbete och nationell identitet. Många talare föreslog att slå ihop artiklarna 8 och 9. Andra föreslog att behandla principerna om lojalt samarbete och företräde samt respekten för den nationella identiteten inom en vidare ram än den för befogenheterna, t.ex. i konstitutionens avdelning I. När det gäller företrädesprincipen underströk en konventsledamot risken för att formalisera och onyanserat fastställa en princip som domstolen utarbetat.

Artikel 10: Befogenhetskategorier

23. På det hela taget fick upplägget och definitionen av befogenhetskategorierna ett gynnsamt mottagande. Några ledamöter ifrågasatte behovet av punkterna 3 och 4 (samordning av den ekonomiska politiken samt den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) eftersom det egentligen inte rör sig om en befogenhetskategori.

Artikel 11: Exklusiva befogenheter

24. Några konventsledamöter föreslog att döpa om "exklusiva" befogenheter till unionens "egna" eller "tilldelade" befogenheter. Andra föredrog att kalla dem "exklusiva". Bland de konventsledamöter som föredrog "egna befogenheter" föreslog några av dem att andra områden skulle kunna införlivas i denna kategori, t.ex. inre marknaden, ekonomisk och social sammanhållning och unionens finansiering. Några ledamöter nämnde också den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och området med frihet, säkerhet och rättvisa. Andra däremot ställde sig tveksamma till att unionen får exklusiva befogenheter på vissa områden, framför allt de fyra friheterna om rörlighet och kanske några aspekter i handelspolitiken som ansågs känsliga.

Artikel 12: Delade befogenheter

25. Några konventsledamöter föredrar att kategorin delade befogenheter – som är en kategori som omfattar övriga fall – inte innehåller en uppräkningslista av de huvudsakliga berörda befogenhetsområdena. Andra däremot föreslog att lägga till vissa områden, t.ex. kamp mot diskriminering, jämställdhet mellan kvinnor och män, invandringspolitik, tjänster av allmänt intresse, skatteaspekter på den inre marknaden, skydd mot katastrofer, djurskydd, osv. Några konventsledamöter ansåg att folkhälsan bör vara ett område för stödjande åtgärder.

Artikel 13: Samordning av den ekonomiska politiken

26. Många konventsledamöter föreslog att samordningen av den ekonomiska och den sociala politiken och arbetsmarknadspolitiken skulle betraktas som en helhet. Några angav att det inte är unionen som sådan som skall samordna den ekonomiska politiken utan medlemsstaterna, eller åtminstone rådet. Andra framhöll behovet av att inte ta flera steg tillbaka på detta område och erinrade särskilt om att i det nuvarande fördraget hänvisas det till den "ekonomiska politiken" och inte enbart till samordningen.

Artikel 14: Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik

27. Flera konventsledamöter föreslog att nämna den gemensamma försvarspolitiken i denna artikel.

Artikel 15: Områden för stödjande åtgärder

28. Flera konventsledamöter föreslog att kategorin områden för stödjande åtgärder för att göra systemet flexiblere inte bör innehålla en uttömmande förteckning av berörda områden. Några ledamöter ville inte i förväg utesluta harmonisering, om än liten, inom områden för stödjande åtgärder, medan andra föreslog att det skall klargöras att vissa delade befogenheter också kan föranleda stödjande åtgärder. Slutligen framförde några konventsledamöter att de föredrar benämningen "kompletterande befogenheter" framför "områden för stödjande åtgärder".

Artikel 16: "Flexibilitetsklausul"

29. Flera konventsledamöter lade fram alternativa förslag beträffande förfarandet för att anta bestämmelser på grundval av denna klausul, särskilt vad avser Europaparlamentets roll och omröstning i rådet (kvalificerad majoritet). Några ledamöter föreslog att man formulerar om denna klausul så att den fungerar i båda riktningarna, dvs. också för att inskränka unionens befogenheter. Andra ledamöter föreslog att tidsbegränsa tillämpningen av de akter som antas genom detta förfarande (*sunset clause*). Slutligen föreslog vissa ledamöter att ändra benämningen "flexibilitetsklausul".

Artikel om "mainstreaming"

30. Flera konventsledamöter framförde önskemål om att i den första delen av konstitutionen framhäva vissa bestämmelser om sådana övergripande befogenheter som rör samtliga politikområden (*mainstreaming*), särskilt miljön och jämställdheten mellan kvinnor och män.

V. Konventets nästa möte

31. Ordföranden meddelade att konventets nästa möte äger rum på eftermiddagen måndagen den 17 mars samt förmiddagen tisdagen den 18 mars. Vid mötet kommer man att diskutera avdelning V (artikel 24 och följande artiklar). Han riktade också uppmärksamheten på en vägledande not från presidiet (CONV 586/03) med det föreslagna framtida arbetsprogrammet.
-

EUROPEISKA KONVENTET

Plenarmötet torsdagen den 27 och fredagen den 28 februari 2003

TALARLISTA

Torsdagen den 27 februari 2003

I. Debatt om utkastet till artiklarna 1–7

- a) Unionens natur, tilldelning av befogenheter från medlemsstaterna och respekt för den nationella identiteten**
- b) Koppling mellan och definition av unionens värden och mål**
- c) Koppling till och införlivande av stadgan om de mänskliga rättigheterna**
- d) Räckvidden för icke-diskrimineringsklausulen**
- e) Definition av medborgarskapet och de rättigheter som hänger samman med detta**

Jens-Peter BONDE, Europaparlamentet

Josef ZIELENIEC – Tjeckien (parlamentet)

Ben FAYOT – Luxemburg (parlamentet)

Gianfranco FINI – Italien (regeringen)

Erwin TEUFEL – Tyskland (parlamentet)

Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (parlamentet) (tolk)

Antonio VITORINO – Kommissionen

Sandra KALNIETE – Lettland (regeringen)

Caspar EINEM – Österrike (parlamentet)

Alain LAMASSOURE – Europaparlamentet

Hannes FARNLEITNER – Österrike (regeringen)

(Blå kort: Spini, MacCormick, Dybkjaer, Wuermeling)

Alberto COSTA – Portugal (parlamentet)

Jürgen MEYER – Tyskland (parlamentet)

Dominique de VILLEPIN – Frankrike (regeringen)

Linda McAVAN – Europaparlamentet

Goran LENNMARKER – Sverige (riksdagen)

Joschka FISCHER – Tyskland (regeringen)

Lamberto DINI – Italien (parlamentet)

Elio DI RUPO – Belgien (parlamentet)
Lenka ROVNA – Tjeckien (regeringen)
Olivier DUHAMEL – Europaparlamentet
(Blå kort: Kiljunen, Roche, MacLennan, Borrell-Borrell)
Pervenche BERES, Europaparlamentet
Oguz DEMIRALP – Turkiet (regeringen)
Hanja MAIJ-WEGGEN – Europaparlamentet
Manuel Lobo ANTUNES – Portugal (regeringen)
Marco FOLLINI – Italien (parlamentet)
Pat CAREY – Irland (parlamentet)
Pierre LEQUILLIER – Frankrike (parlamentet)
Baroness SCOTLAND of ASTHAL – Förenade kungariket (regeringen)
Alexandru ATHANASIOU – Rumänien (parlamentet)
Péter BALÁZS – Ungern (regeringen)
René van der LINDEN – Nederländerna (parlamentet)
Louis MICHEL – Belgien (regeringen)
(Blå kort: Abitbol, Duff, Barnier, Van lancker, Heathcoat-amory)
Elmar BROK – Europaparlamentet
Timothy KIRKHOPE – Europaparlamentet
Matti VANHANEN – Finland (parlamentet)
Ana PALACIO – Spanien (regeringen)
Andrew Nicholas DUFF – Europaparlamentet
Lena HJELM-WALLEN – Sverige (regeringen)
Michel BARNIER – Kommissionen
Elena PACIOTTI – Europaparlamentet
Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
Peter SKAARUP – Danmark (parlamentet)
Neli KUTSKOVA – Bulgarien (regeringen)
Sören LEKBERG – Sverige (riksdagen)
Jozsef SZAJER – Ungern (parlamentet)
Dimitrij RUPEL – Slovenien (regeringen)
Johannes VOGGENHUBER – Europaparlamentet

Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (regeringen)
Jan FIGEL – Slovakien (parlamentet)
Dick ROCHE – Irland (regeringen)
Adrian SEVERIN – Rumänien (parlamentet)
(Blå kort: Baroness Scotland, Tiilikainen, Van lancker, Nagy, Kiljunen)
Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet
Marietta GIANNAKOU – Grekland (parlamentet)
Jelko KACIN – Slovenien (parlamentet)
Antonio TAJANI – Europaparlamentet
Edmund WITTBRODT – Polen (parlamentet)
Mihael BREJC – Slovenien (parlamentet)
Hubert HAENEL – Frankrike (parlamentet)
Henrik HOLOLEI – Estland (regeringen)
Eduarda AZEVEDO – Portugal (parlamentet)
Alexander ARABADJIEV – Bulgarien (parlamentet)
Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Europaparlamentet
Proinsias DE ROSSA – Irland (parlamentet)
Michael ATTALIDIS – Cypern (regeringen)
Danny PIETERS – Belgien (parlamentet)
Helle THORNING-SCHMIDT – Europaparlamentet
Jacob SÖDERMAN – Ombudsman
Manfred DAMMEYER – Regionkommittén

EUROPEISKA KONVENTET

Plenarmötet torsdagen den 27 och fredagen den 28 februari 2003

TALARLISTA

fredagen den 28 februari 2003

III. Debatt om utkastet till artiklarna 8–16

- a) **Indelning av befogenheter i kategorier och de tre förteckningarna (två uttömmande, en illustrativ)**
- b) **Innehållet i förteckningarna och de särskilda fallen ekonomisk politik, GUSP, forskning och utveckling samt utvecklingsbistånd**
- c) **De principer som styr utövandet av befogenheter, inbegripet subsidiaritet och proportionalitet**

David HEATHCOAT-AMORY – Förenade kungariket (parlamentet)

Sören LEKBERG – Sverige (riksdagen)

Alain LAMASSOURE – Europaparlamentet

Teija TIILIKAINEN – Finland (regeringen)

Joschka FISCHER – Tyskland (regeringen)

Michel BARNIER – Kommissionen

Klaus HÄNSCH – Europaparlamentet

Lena HJELM-WALLEN – Sverige (regeringen)

Josep BORRELL – Spanien (parlamentet)

Hanja MAIJ-WEGGEN – Europaparlamentet

Andrew DUFF – Europaparlamentet

Paraskevas AVGERINOS – Grekland (parlamentet)

Manuel Lobo ANTUNES – Portugal (regeringen)

Kimmo KILJUNEN – Finland (parlamentet)

Alfonso DASTIS – Spanien (regeringen)

(Blå kort: Speroni, Van Eekelen, Lopez-garrido, MacCormick)

Jürgen MEYER – Tyskland (parlamentet)

Carlos CARNERO – Europaparlamentet

Luis MARINHO – Europaparlamentet

Pascale ANDREANI – Frankrike (regeringen)

William ABITBOL – Europaparlamentet

Valdo SPINI – Italien (parlamentet)

Ben FAYOT – Luxemburg (parlamentet)

Algirdas GRICIUS – Litauen (parlamentet) **tolk**

Dick ROCHE – Irland (regeringen)

Nicolas SCHMIT – Luxemburg (regeringen)

Joachim WUERMEILING – Europaparlamentet

Neil Nicholas MACCORMICK – Europaparlamentet

(Blå kort: Baroness of Scotland, Paciotti, Duff, Van lancker, Severin)

Maria BERGER – Europaparlamentet

Pierre LEQUILLIER – Frankrike (parlamentet)

Baroness of SCOTLAND of ASTHAL – Förenade kungariket (regeringen)

Alberto COSTA – Portugal (parlamentet)

Genowefa GRABOWSKA – Polen (parlamentet)

Erwin TEUFEL – Tyskland (parlamentet)

Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet

Goran LENNMARKER – Sverige (riksdagen)

(Blå kort: Fayot, Wuermeling, Queiró, Barnier, Severin, MacCormick, Beres, Farnleitner)

Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (regeringen)

Marta FOGLER – Polen (parlamentet)

Reinhard BÖSCH – Österrike (parlamentet)

Henrik HOLOLEI – Estland (regeringen)

Esko SEPPÄNEN – Europaparlamentet

(Blå kort: Lord Tomlinson, Lennmarker, Kauppi, Méndez de Vigo, Baroness of Scotland, Abitbol, Duff, Barnier)

Emilio GABAGLIO – Arbetsmarknadens parter

Elmar BROK – Europaparlamentet

Baroness of SCOTLAND of ASTHAL – Förenade kungariket (regeringen)

Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet

Michel BARNIER – Kommissionen

Andrew DUFF – Europaparlamentet

Neil Nicholas MACCORMICK – Europaparlamentet

Teija TIILIKAINEN – Finland (regeringen)

Baroness of SCOTLAND of ASTHAL – Förenade kungariket (regeringen)

Elmar BROK – Europaparlamentet

Goran LENNMARKER – Sverige (riksdagen)

Emilio GABAGLIO – Arbetsmarknadens parter
